

* * *

«Λουκά, με ποιον παίζετε το Σάββατο;» ρώτησε ο Φίλιππος τον φίλο του ένα απριλιάτικο απόγευμα. Άρχιζαν οι δεκαπενθήμερες διακοπές του Πάσχα, και, ελλείψει μαθημάτων, ήταν μια καλή ευκαιρία να παρακολουθήσει κανέναν αγώνα του Λουκά.

«Γιατί; Θα έρθεις;» ρώτησε ο Λουκάς αντί να του απαντήσει.

«Ναι, έτσι έλεγα...»

«Άσε, μην έρθεις. Παίζουμε με τον Εθνικό στο Παπαστράτειο» είπε ο Λουκάς, θεωρώντας ότι δεν άξιζε να έρθει ο φίλος του σ' ένα παιχνίδι που ήταν χαμένο.

«Καλά, δεν πειράζει. Ποτέ δεν ξέρεις. Καμιά φορά γίνονται και θαύματα!» επέμεινε ο Φίλιππος.

Κι εκείνο το Σάββατο έγινε το θαύμα. Η ομάδα των «μπέμπηδων» έκανε την πρώτη της καθοριστική νίκη στην Α' Εθνική, κερδίζοντας τον σχεδόν ισόβιο πρωταθλητή Εθνικό 9-8, με γκολ του Χρήστου Βήμου ακριβώς στο τελευταίο δευτερόλεπτο! Το αποτέλεσμα ήταν τέτοια έκπληξη, σαν

να κέρδιζε στο ποδόσφαιρο η Ελλάδα τη Βραζιλία μέσα στο Μαρακανά. Ο Λουκάς θυμήθηκε ότι με τον ίδιο τρόπο είχαν χάσει το πρώτο τους Παιδικό πρωτάθλημα. Αυτήν τη φορά όμως ήταν με τη μεριά των νικητών...

Μετά την επιτυχία τους οι παίκτες της Βουλιαγμένης έσπευσαν την επόμενη μέρα να μοιραστούν το πριμ της νίκης, δηλαδή ένα γεύμα στο εστιατόριο του ομίλου, προσφορά της διοίκησης.

«Φαντάσου ότι πγιν από πέντε χγόνια χάσαμε με 23-0 από τον Εθνικό στο πγώτο μας πγωτάθλημα!» έλεγε και ξανάλεγε ο ήρωας της βραδιάς, ο Χρήστος Βήμου, με τη χαρακτηριστική του «γαλλική» προφορά.

«Ποιος να το έλεγε τότε ότι έπειτα από πέντε χρόνια θα τον κερδίζαμε!» απάντησε ο Διονύσης Πρωτοπαπαδάκης. «Τελικά εκείνο το 23-0 μού φαίνεται πως μας έκανε καλό. Μας πείσμωνσε!»

«Μάλλον σας επηρέασε η ακτινοβολία από το Τσέρνομπιλ και παίξατε με μυαλό αυτήν τη φορά» είπε μισοαστεία μισοσοβαρά ο Γιαλουρής, παραπέμποντας στο ατύχημα με τον πυρηνικό αντιδραστήρα που είχε γίνει στην Ουκρανία μία μέρα πριν από το παιχνίδι. Μπορεί και να είχε δίκιο.

«Γιάννη, η ραδιενέργεια επηρεάζει και την όραση;» ρώτησε ο Λουκάς τον Γιαλουρή, και όλο το τραπέζι γύρισε και τον κοίταξε με απορία.

«Όχι, δε νομίζω. Γιατί;» απάντησε ρωτώντας συγχρότως ο Γιαλουρής.

«Γιατί όλο το τελευταίο επτάλεπτο έπαιζα με έναν φακό, κι όμως... έβλεπα κανονικά!»

Ο Λουκάς στα δεκαοκτώ του χρόνια άρχισε πλέον να βλέπει τα πράγματα στη ζωή του πιο ξεκάθαρα. Όχι ότι του ήρθε καμιά επιφοίτηση, απλώς άρχισε να φοράει φακούς

επαφής. Από την πρώτη γυμνασίου φορούσε γυαλιά, επειδή είχε ενάμιση βαθμό μυωπίας. Η μυωπία του ανέβηκε, και στα δεκαοκτώ του είχε φτάσει στους τρεις βαθμούς. Τότε αποφάσισε να πάρει φακούς επαφής για να τους φοράει και στην πισίνα, καθώς η δυσκολία στο παιχνίδι ήταν πλέον ολοφάνερη. Στο φως της μέρας δεν είχε πρόβλημα να ξεχωρίζει τα άσπρα από τα μπλε σκουφάκια, αν και τις φυσιολογικές τις έβλεπε θολά. Όταν όμως σουρούπωνε ή ο φωτισμός του κολυμβητηρίου δεν ήταν καλός, τότε τα πράγματα περιπλέκονταν. Οι σκιές που κολυμπούσαν γύρω του ήταν συμπαίκτες ή αντίπαλοι; Ποιος είχε την μπάλα; Αυτός στην άλλη μεριά της πισίνας που ήταν ξεμαρκάριστος ήταν δικός του ή αντίπαλος; Για να θέσει λοιπόν ένα τέλος σ' αυτά τα βασανιστικά ερωτήματα, αποφάσισε να φορέσει φακούς επαφής και στο νερό. Καμιά φορά μάλιστα μπορεί να έχανε τον έναν φακό κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού. Αλλά εκείνος συνέχιζε ακάθεκτος, αν και μονόφθαλμος. Κάτι έβλεπε όμως, όπως αποδείχθηκε στο παιχνίδι με τον Εθνικό. Έκλεινε το «ορφανό» μάτι κάθε τόσο και εστίαζε. Όσοι τον έβλεπαν θα νόμιζαν ότι είχε κάποιο τικ ή ότι φλέρταρε με τον αντίπαλο τερματοφύλακα. Σε κάποια παιχνίδια τού είχαν φύγει και οι δύο φακοί, πράγμα που τον έκανε να συνειδητοποιήσει πόσο δύσκολο είναι να είσαι τυφλοπόντικας. Ο «τυφλός σαμουράι» ζητούσε τότε αναγκαστικά αλλαγή, για να πάει να βάλει το αναπληρωματικό ζευγάρι φακών που είχε πάντα μέσα στην τσάντα του. Αν μπορούσε να την ξεχωρίσει ανάμεσα στις άλλες...

«Λουκά, να παίζεις μόνο με τον έναν φακό από δω και στο εξής. Δε μου έχεις ξανακάνει τόσο καλές πάσες όπως στο τελευταίο επτάλεπτο» του είπε ο Βήμου γελώντας δυνατά με το αστείο του.

Ο Λουκάς, καθώς και πολλοί συμπαίκτες του στο τραπέζι δε γέλασαν. Αντίθετα, έμειναν κατάπληκτοι να κοιτάζουν τον Χρήστο με το στόμα ανοιχτό. Ήταν αληθινό αυτό που άκουσαν ή τους γελούσαν τα αυτιά τους; Είπε ο Χρήστος ολόκληρη πρόταση χωρίς να έχει ούτε ένα «ρ» μέσα; Μήπως τελικά αυτή η ραδιενέργεια είχε όντως θαυματουργές ιδιότητες;

Πάντως για τον Λουκά το Τσέρνομπιλ δε θα ήταν το μόνο μέρος της πάλαι ποτέ Σοβιετικής Ένωσης που θα απέφυγε να επισκεφθεί...